

Brev från Lotten Sundelin till sin svägerska Augusta (P.A.N. Sundelins hustru). Lottens man Robert dog 5 maj 1896.

Brev från Lotten Sundelin till sin svägerska Augusta Sundelin 21 maj 1896

Upsala d. 21 maj 1896

Kära kära Augusta!

Tack så innerligt för all eder kärlek och framför allt därför att ni kommo ned till mig i min nöd! Gud välsigne eder alla! Då jag såg i min födelsedagsbok, att det i morgon är din födelsedag, fick jag stor lust att sända åtminstone en liten helsning. Gud vare dig kännbart nära med nåd och frid under hela detta nya år! Något annat vågar jag ej önska dig, ty vi veta så litet, hvad som är oss bäst. Jag började igår att skriva tacksägelseadresser el. bref, och jag känner, att det tar kraft, så att långt bref kan jag ej skriva. Jag vill blott säga, att Gud alltfört uppehåller mig, att menniskor äro kärleksfulla och att barnen äro kryare. Karin har fått börja skolan, fastän hon nog ännu hostar.

Professor Berg var så snäll. Han ville sjelf göra operationen i juni, om jag ville – annars var han viss, att doc. Dahlgren här nog skulle vara kompetent. Så sade han, att det ej var en blodkärllsvulst utan en lymfaom, hvilket var mycket mindre farligt. Till i augusti kunde jag dock ej få dröja. Intet ville han hafva i betalning, ty detta var ju blott ett råd, som prof. Lennander begärt o.s.v. men jag förstod nog hans godhet. Jag har ännu ej beslutat, huru jag bör göra, men nog skulle det för känslan vara godt att resa till Berg, kanske förståndet måste säga något annat – jag vet ännu ej så noga. Jag vill hvila med saken ett par veckor och se, om Gud visar vägen klart.

Prof. Petersson är mycket bestämd i att tillråda, att jag bör antaga edert kärleksfulla anbud med Uno. Han anser det högst angeläget, att han får ombyte af luft och hoppas, att luften hos eder skall göra gossen mycket godt. Så att då bör jag tacka eder varmt och bedja att få sända honom till eder. Jag vet intet hem, dit jag hellre skulle vilja skicka honom.

Från Manne hade jag i går bref. Han är bättre och har t.o.m. fått lof att predika pingstdagen. Gud vare tack!

Och nu vare Herren oss alla nära! Han håller mitt arma hjerta stilla i bidan och hopp!

Helsa så varmt den käre Alfred och barnen, små och stora, från eder tacksamt tillgifna Lotten!

Brev från Lotten Sundelin till sin svägerska Augusta Sundelin 17 juni 1896

På kuvertet:
Faster Augusta!

Vaksala d. 17 juni 1896

Kära kära Augusta!

Tack så varmt för två goda bref och för all kärlek mot min lille gosse! Ack, om du visste, huru tryggt jag lemnat honom i eder vård! Jag vet ej något hem, der jag hellre skulle lemnat honom. Gud välsigne eder alla rikligen för allt hvad ni göra honom och mig! Men var ej alltför rädd om honom. Han har nog haft frihet att klättra o.d., ty jag är ej så rädd i sådana fall. Men som jag ej vet, hurudana edra hässjor äro, så är det bäst, att jag helt lemnar all afgöranderätt i den kära fasters händer. Och älskade Augusta, behandla honom också som eget barn, när han behöfver tillsägelser och förmaningar för ovanor fel och annat ondt. Jag vet så väl, att mycket af sådant finnes hos min lille gosse, om han också på samma gång är en liten godhjertad pilt.

Jag glömde säga Johannes, att jag gerna, om det skulle komma i fråga någon tur på elfven uppåt eller nedåt och någon ville taga honom med, att jag då gerna vill kosta på honom det. Men det faller ju af sig sjelft. Jag säger det blott för att ingen skall bjuda honom, utan för att Johannes skall betala ur Unos kassa. Kanske han också borde fått köpa sig ett par skjortkragar att vara fin med. Jag hann ej skaffa några, ty de nya skjortorna kommo hem först samma morgon Uno reste.

Gud hjälpte mig underbart och nådeligen på sjukhuset. Allt gick så bra, och det kändes, som om jag der haft qvar något af min älskade. Men nog komma nu stunder, som kanske äro tyngre att bära än de första sorgens högtidsstunder. Herren hjelpe mig genom äfven dem. Förtröttens ej att med förbön hjälpa eder Lotten, som nu innerligt helsar eder alla.

Brev från Lotten Sundelin till sin svägerska Augusta Sundelin 12 juli 1896

Vaksala d. 12 juli 1896

Älskade Augusta!

Åter vill jag sända dig ett hjärtetack för all kärlek mot min gosse. Och tack innerligt för sista kära brevet, som gjorde mig mycket godt. Det är så snällt af Bollstasyskonen att också vilja hafva Uno något, men nog förstår jag väl min blyge gosse, som helst vill stanna hos eder, och jag erkänner, att jag sjelf känner mig mest glad och tacksam att veta honom vara i ditt hem, du kära Augusta. Vi undra nu, om ej Uno skulle våga att ensam företaga hemresan under någon snäll kaptens eller styrmans vård. Mina stora barn Karin och Robert tänka nämligen mycket på den af pappa utlofvade resan till Nylanders, men utan Uno anses den nu utförbar. Den enda tid, som den emellertid skulle kunna ega rum vore sista veckan i denna månad. Nu förstår jag emellertid, att ingen af våra kandidater reser ner förrän i augusti, och som farbror Manne trodde, att Uno nog lyckligt kunde komma till Stockholm ändå, där vi då skulle möta honom för att sedan fortsätta till Strengnäs, så hafva vi börjat fundera på saken. Vi hemställa emellertid helt och hållet saken åt fasters och farbrors afgörande. Kunde han resa någon dag omkring d. 27 dennes, så vore det ju annars lämpligt, ifall nu den omtalta resan skall blifva utaf. Jag är ju helst i stillhet, men för Karins och Roberts skuld, vore det nog godt och hälsosamt om det blefve af.

Ja, nu har vår käre broder Manne varit här två gånger och dock sammanlagdt blott två och en half dag. Det var ju ej mycket, men dock så utsägligt dyrbart. Nu är tomheten likväl ännu större efteråt, helst som äfven min goda vän, fröken Cnattingius reste för en vecka sedan. Dock prisadt vare herrens namn, att Han, den bästa vännen, aldrig öfverger oss! Huru skulle det vara att ej ega Honom, då allt kärt här nere så småningom plockas bort?

Manne kom i lördags, d. 4, för att redan på måndagsmorgon fortsätta färden till Karls, som i anropande ord bedt honom komma med anledning af Karls nyss påkomna klenhet. Han kom åter hit i torsdagsafton och fortsatte redan på fredag resan hem. Karl hade varit ganska klen, men mycket var nog också nervöst af hans sjukdom, som det ju brukar vara. Kanske att han i augusti kommer att göra en badresa till Borgholm för att ännu mera stärka sina svaga krafter. Nauheim tycks ej hafva varit till fyllest i år. Manne sjelf såg ganska kry ut och kände sig nog också mycket bättre, men nog vore äfven han i behof af hvila och bad, om det bara vore honom möjligt att få någon ledighet. Ja, Gud bevar och välsigne min Roberts alla kära bröder och låte dem ännu länge få lefva för sina kära!

Vill kära faster nu hälsa min gosse och säga honom att han i dag ej får något bref. Men det kanske roar honom att höra, att Karin på några dagar har hos sig sin kamrat, Hedda Matthiesen, och det har satt en smula lif i stillsamma Karin.

Dock hafva de nu litet långsamt, ty här har varit ett dugtigt rägnande både i går och i dag, så att vi äro alla instängda.

Hälsa Johannes, att jag kanske kommer att taga tillbaka mitt löfte om Roberts dubblett. Här har nämligen kommit till mig ett anbud på min våning så fördelaktigt, att Manne ansåg mig böra mottaga det, men ännu har jag ej fått definitivt svar. Skulle jag flytta, tar jag nog den omtalade våningen under Martins, ty då får jag den reparerad, som jag vill, och med golfomläggningar och nya kakelugnar blifva rummen vackra och trefliga och som jag hoppas äfven varma. Stort och trefligt är det rum jag då skulle hyra ut, och en stor glädje vore ju, om Hannes ville våga försöket, ehuru det ju vore besvärligt för honom att först få bo två månader i vår gamla våning och sedan flytta igen. Men vi få väl talas vid, då han kommer ner. Kanske förfaller också hela saken, ty jag hade åtskilliga vilkor i mitt anbud.

Och nu hjärtliga, tacksamma hälsningar från mig och barnen till dig, din käre Alfred och hela edert hus. Gud välsigne eder rikligen, önskar eder varmt tillgifna och tacksamma

Lotten

Brev från Lotten Sundelin till sin svägerska Augusta Sundelin 8 aug. 1896

Vaksala d. 8 aug. 96

Kära kära Augusta!

Först nu ur hjärtedjupet ett varmt tack för all eder kärlek mot min gosse! Gud välsigne och löne eder för allt! Jag tycker, att Uno på så många sätt haft godt af sin vistelse i det kära goda Norahemmet. Och stark och solbränd ser han ju ut. Visserligen kommer hufvudvärken ibland under läsningen, men jag hoppas, att den nu ej skall blifva så svår. Han är ju tyst af sig, och man får riktigt utfråga honom. Alla slägtingarna i Nora tycker han så mycket om, men mest om faster Augusta utaf de äldre och om lilla Martha af de unga. Då han talar om henne strålar hans ansigte och hans tungas band löses. ”Mamma kan ej tro, hur söt och rolig hon är – mycket lustigare än Fredrik”, säger han, och det vill mycket säga här i huset, där lille Fred är ett ständigt föremål för beundran.

Ja, kära Augusta, tacka nu också hjärtligt vår käre Alfred för min gosse och ”mamma” Frideborg och alla de andra, som varit så snälla mot honom.

Tack också mycket för den fina sylten! Ack, han, som bäst skulle uppskatta den, är ju borta, men när någon kär Norrländing gästar oss, skall han få smaka.

Nu gläder jag mig åt att om måndag få hit ut Klas. Jag har öfvertalat honom att bo här under denna månad, så att jag kan få vara litet snäll mot eder gosse såsom någon afbetalning på allt hvad ni gjort för min.

Men nu har jag också att berätta för Johannes, att min våning är uthyrd, så att jag måste taga tillbaka mitt löfte om Roberts dubblett. Vi hafva tagit våningen under Martins, hvilken jag får reparerad alltigenom – ny fyllning, omlagda golf, omsatta eller nya kakelugnar, tapetserad och måladt öfver allt, så att jag tror att det blir trefligt. Det rum, som jag då skulle hyra ut är stort, ljusst och vackert, men det ligger åt norr liksom det rum Johannes nu har, och jag nästan tycker att den magre och bleke Hannes borde söka sig litet sol. Jag tror, att jag får lätt att få det uthyrdt ändå, men därför att vi talat om det förut, ville jag ändå först fråga Hannes.

Vi få bo kvar i fyra rum och kök i gamla våningen under hela oktober månad, då blifvande hemmet skulle repareras. Då skulle vi ju för september och oktober månader ej hafva annat rum att bjuda Hannes än det lilla bredvid köket som han förr bott i, och så finge han otrefnaden att vara med om flyttningen. Naturligtvis blefve det billigt i förhållande till obehagen, men jag vet ej, om jag inte då tycker, att han borde taga ett trefligt och soligt rum med samma. Han får ju tänka på saken, tills han kommer ner.

Vi hafva haft en god resa till och stilla dagar hos våra vänner Nylander, och dagliga samtals-ämnet var vår älskade Robert. Men ändå var det godt att komma åter till vårt tomma hem, ty det kännes, som vore jag närmast min älskling här hemma.

Och nu blott varma tacksamma hälsningar till faster och farbror och alla de andra från Uno, som säger, att han "fått löfte att slippa skriva själf".

Ja, Gud vare med eder alla önskar eder innerligt tacksamma och tillgifna
Lotten.

Brev från Lotten Sundelin till sin svägerska Augusta Sundelin 15 dec. 1896

Upsala d. 15 dec. 1896

Älskade Augusta!

Huru många gånger har ej mitt hjärta sagt dig ett tack för dyrbara brevet i höstas. Det gjorde mig mycket godt då, och nu har jag just åter läst det med förnyad känsla af kärlek och tacksamhet till dig och dina. Ja, tack, älskade Augusta, och Gud välsigne eder och edert arbete med de unga – särskildt med det stackars sorgebarnet! Af Hannes hörde jag, att ni ej hade Rudins sista predikningar, och därför är det mig en stor glädje att få sända eder dem såsom en födelsedagshälsning till käre Alfred och som en julhälsning till eder alla från vår älskade hemgångne och från mig själf. Måtte Gud låta eder erfara mycken julfröjd och julfrid i hjärta och hem!

Barnen glädja sig mycket åt julen, och stackars mamma bäfvar i tystnad. Du ber ju Gud för mig särskildt på julaftonen, kära kära Augusta. Jag har lärt mig under min sorgetid att högt värdera förbönen.

Dina kära gossar få nu tala om oss alla och vår lilla verld, så att jag blir i dag kort. Men hvad de ej veta, som jag dock vill säga dig, det är, att vi erfara dagligen, att dyre älskade Roberts välsignelse hvilar rikt öfver oss alla. Ja så, att jag ofta står förstummad öfver Guds svar ej blott på bön utan äfven på nästan omedvetna suckar. Ack, att jag bättre kunde.....och tacka Gud.....komma därh....tacka äfven fö..... hjärtesorgen.

Uno är ju ännu i Dalarne, men säg ändå hans kära lilla Marta, att det vore honom och oss alla obegripligt kärt, om vi finge taga emot henne här. Hon skulle nog få roligt, om bara mamma eller Bojan vore med.

Hälsningar så varma till eder alla från barnen och din så innerligt tillgifna och tacksamma

Lotten

Brev från Lotten Sundelin till sin svägerska Augusta Sundelin 29 jan. 1899

Upsala d. 29 jan. 1899

Älskade Augusta!

Tror du, att jag varit borta från dig under dessa dina sorgedagar, eftersom du ej fått en hälsning från mig? Nej, du förstår nog, att hjärta och tankar så ofta ofta varit hos eder denna tid med varmt deltagande. Det är just i dessa dagar fem år sedan mina kära föräldrar fingo hembud, och jag har lefvat om detta i tankarna med dig. O, huru sanna äro ej skaldens ord om modershjärtat: ”Det kännes, som en sol gått ner, när detta hjärta ej klappar mer”. Ja, så är det – så outsägligt tomt och öde och kallt – och vi blifva genast en hel generation äldre; när vi ej mera få vara ”barn”. Din älskade moders ljufliga och varma bild står så värmande för mig, fastän jag såg henne blott få minuter. Och ni alla – unga och gamla som i årtionden fått värmas af hennes kärlek, huru måste ni ej nu sakna! Och dock måste vi ju på samma gång lofva och prisa Gud för hvarje dyr gammal kristen, som fått lägga sitt trötta hufvud till ro och gå in i sin herres glädje.

Jag har just i dag stått vid tant Rudins dödsläger och sett detta sköna stilla lugn, som döden breddt ut öfver hennes ansigte, som nu länge under hennes svåra plågor fått en prägel af smärta.

Med tanken på henne, på din kära moder och på mina kära hemgångna har jag dessa dagar ofta upprepat dessa små verser, som jag vill sända dig som sammanfattning af hvad jag ville säga:

”De gått i förväg blott, de kära,
som målet redan nått,
Och nu i härlighet och ära
sitt rum hos Jesus fått.
Vi äro dock ej skilda åt,
Ty hemåt bär ju ock vår stråt,
och trots all nöd af verldens tvång
vi sjunga samma segersång.
De gått i förväg blott och bida
att ock få se oss där.
Och Han, som går vid deras sida
vid vår ock vandrar här.
Vi få blott ännu icke se
Hans ljufva anlete som de,
Dock höra vi Hans kära röst
och känna sötman af Hans tröst”.

Ja, Herren låte dig och dina kära syskon och eder alla nu rikligen få erfara denna Herrens ljufva tröst!

Som jag antager, att du nu varit hos dina systrar, så ville jag skrifva först nu för att om möjligt möta dig vid hemkomsten.

Gud vare när eder alla och uppehålle och lede eder under hela detta nya år. Tack för edra nyårshälsningar! Det gläder mig, att vår lilla Ida fått en tillflykt hos eder. Tacka henne för hennes bref. Hon förlåter nog, att jag ej skrifer nu, då arbete med 12 barn dagligen nästan öfvergår mina krafter. Men Gud uppehåller dag för dag, och jag är så tacksam, så länge barnen få vara friska. Difteri hafva vi rundt om oss. Influensa har Lotta haft, men är nu bättre.

Varma hälsningar till alla från din så varmt tillgifna och deltagande

Lotten.

Brev från Lotten Sundelin till sin svägerska Augusta Sundelin 16 sept. 1914

Ups. d. 16 sept. 1914

Älskade Augusta!

Vi hade så gärna velat vara med, barnen och jag, med en liten blomsterhälsning till din dyre makes bår. Men vi fingo först för sent höra, att Nicke redan passerat. För söndagens skull kunde vi då ej hinna fram i rätt tid. Då jag förstod, att blomsterskörden till den käre skulle bli utomordentligt stor, beslöt jag dröja och först senare sända en liten blomma att lägga på grafven med en tyst hviskning om kärlek till och tacksamhet mot "farbror Alfred". "Ett kärlekens tack till honom från Lotten och hennes barn"!

Det var dyrbart i går få omfamna Nicke och höra litet närmare om allt. Midt i den stora saknaden kändes det ju så roligt att få lyckönska honom till tagen examen – den käre gossen.

Och nu blott varm hälsning från din deltagande

Lotten.

Brev från Lotten Sundelin till sin svägerska Augusta Sundelin 7 mars 1919

Ohs bruk d. 7 mars 1919

Min älskade Augusta!

Idag är det ju vår dyre, hemgångne Hennings födelsedag, och därför äro mina tankar på ett alldeles särskildt sätt hos dig. Jag började min dag med att bedja vår Gud ge dig rik välsignelse, tröst och frid.

Tack så hjärtevarmt för ditt dyrbara brev till jul! Det rörde och värmdde mig så, att jag var mycket frestad att genast sätta mig ner och tacka dig. Men arbetet var mycket och hjälpen klen, och så fingo dagarna gå. Gustaf kom hem till nyåret och blef genast sängliggande i den spanska sjukan, och när han kom upp, fick jag själf inta sängen för tre veckor. När jag kryat på mig, fick jag resa hit ner till de kära barnen och barnbarnen, där jag nu haft det godt i nära tre veckor. I morgon lämnar jag dem för att, som jag hoppas, med stärkta krafter ta itu med hemarbetet igen. Ett helt år ha vi nu haft det mera eller mindre sjukt i hemmet, men ännu äro vi alla i lifvet. Måtte vi förstå Guds mening med detta skonande. Det är ju hjärtesorg i så många hem nu. Hur känner jag ej alltfort med dig, kära kära! Och ändå blir jag så glad i mitt hjärta, när jag ser, hur Gud är din del och hjälper dig igenom den ena stora pröfningen efter den andra. Men du har också till din hjälp den sköna vissheten, att alla dina kära gått hem. Huru beder ej också jag, att jag en gång må få möta alla mina kära hemma hos Herren!

Kära Augusta – nog önskade jag bra mycket, att du finge slippa för mycket af ekonomiska bekymmer. Men kanske – ja, säkert - skall det gå så för dig som för mig, när vi se tillbaka, att vi kunna bekänna: ”Oss har intet fattats”.

Tack för din hälsning till Robert! Det tycks nog nu vara slut på hans predikoresor, ty han skall till den 1 sta maj lämna Samariterhemmet för att komma till Oskars församling i Stockholm, dit han kallats som pastorsadjunkt. Måtte hans krafter räcka i storstaden!

Hälsa nu så varmt den kära Bojan, och dina andra kära, när du träffar dem eller skrifver.

Gud vare med dig och din så innerligt tillgifna Lotten.